

## Hodnocení diplomové práce

Anna Lísalová

### Rozvoj publika a práce s ním z pohledu kinaře a distributora

Vedoucí práce Zuzana Kameníková

Opětovně musím konstatovat, že jde o diplomovou práci napsanou autorkou, která je ve zvolené oblasti již delší dobu aktivní v praxi a velmi dobře uvedenou oblast zná. Vedle vlastních praktických zkušeností přitom sleduje i evropské trendy a je velmi dobře obeznámena s aktivitami na úrovni Kreativní Evropy.

Jádrem práce i zdrojů jsou aktivity společnosti Aerofilms a s ním propojených kin Světozor, Aero, Bio Oko, Centrální kino Hradec Králové a Scala Brno. Součástí sběru dat byly i rozhovory a dotazník, kterým byli osloveni i představitelé jiných kin. Seskupení spojené Aerofilmem patří zcela jednoznačně mezi nejaktivnější v oblasti práce s publikem, neustále vyhledávající a ověřující nové způsoby alternativních cest, použitelných při provozování alternativních kin. Autorka přitom neopomenula ani některé aktivity bezprostřední konkurence, jako je pražská Lucerna, kino Ponrepo a brněnský Art. Hodnota práce je tedy zejména v představení možností a postupů alternativní distribuce a myslím, že by přečtení práce mohlo být inspirující pro většinu provozovatelů.

Jistou výhradu bych měl k určité jednostrannosti pohledu. Autorka se ve své práci nezabývá skutečností, že existují tři typy kin a všechny se nějakým způsobem prací s publikem zabývají. Ona popisuje práci alternativních kin, což jsou pro mě kina fungující ve městech, kde existuje jedno nebo více multikin. V tomto případě jde navíc o města s vyšším počtem obyvatel, větším množstvím středních škol a zpravidla i vysokoškolským publikem.

Práce se ovšem ani názvem ani v úvodu nevymezuje pouze na činnost těchto alternativních kin. Proto postrádám úvahu, v jakém stavu je práce s publikem přítomná a důležitá v multikinech. Přitom zde jsou velké rozdíly. Připomeňme aktivity Palace Cinemas ve Slovanském domě. Zde fungovala Pražská filmová akademie, pravidelně byly organizovány besedy s tvůrci, vznikla Noc reklamožroutů, probíhala soutěž krátkých filmů natočených žáky jednotlivých školních tříd a mimochodem vzniklo zde iShorts, které se do Oka přestěhovalo až po změně majitele sítě Palace Cinemas. Připomněl bych i aktivity společnosti CineStar, která v multiplexu Anděl hostí FebioFest, spolupracuje aktivně s ČFTA při Českém lvu, velmi úzce spolupracuje s portálem ČSFD a má dva sály začleněné v systému Europa Cinemas. Někjaký typ věrnostního programu, či spolupráce se školami jsou dnes pro sítě multikin samozřejmostí.

V rozdílné pozici v dramaturgii programu i v práci s publikem jsou také kina v regionech, u nichž se předpokládá, že by měla plnit obě funkce, které kino přirozeně má. Tedy tu mainstreamovou i alternativní. Tuto skutečnost autorka pomíjí, ačkoli logicky to musí mít na práci s publikem velký vliv. První otázkou je, zda kino vůbec alternativní práci dělá, nebo se soustředí pouze na mainstream. Pokud ano, je otázka, zda dokáže se svým publikem komunikovat jasně programovou strategií tak, aby potenciální divák věděl, na co do kina jde. Jinak většinou v těchto kinech často probíhá práce s publikem, projekce pro seniory a různé promotion akce s mainstreamovými kiny.

Zajímavé by v této otázce mohlo být i uskutečněné dotazníkové šetření. Podle kritéria výběru se zde objevila kina obou kategorií, přičemž je uvedeno jen 12 odpovědí. Předpokládám, že v příloze není výběr autorky, ale nejsou zde kina, která neodpověděla. V pozici alternativních kin je přitom sedm z dvanácti odpovědí. Pozoruhodné je, že dvě ze čtyř klasických kin, jejichž představitelé odpovídali, v prvním pololetí letošního roku z TOP20 vypadla. Zajímalo by mě, jak autorka s těmito kiny komunikovala, jestli k nějaké osobní komunikaci došlo, nebo byl dotazník jen rozeslán. Za úvahu stojí i to, zda pro tento typ kin neměl být dotazník sestaven samostatně a reflektovat jejich odlišné

postavení na trhu. Podle mých osobních zkušeností jsou totiž mezi „neodevzdávanými“ dotazníky velmi progresivní a aktivní kina (např. i Hvězda Uherské Hradiště).

Závěrem bych chtěl zopakovat, že předložená práce je velmi konzistentní a přínosná. Její hodnotu by zlepšilo jasné vymezení tématu v úvodu, které by zdůraznilo, že se omezuje jen na jeden typ kin a toto omezení zdůvodnilo. V rámci obhajoby bych očekával zamyšlení nad specifiky práce s publikem u multikin a regionálních kin a vysvětlení postupu při dotazníkovém šetření.

Celkové hodnocení při naplnění obhajoby navrhuji B.

11. září 2014  
Aleš Danielis

